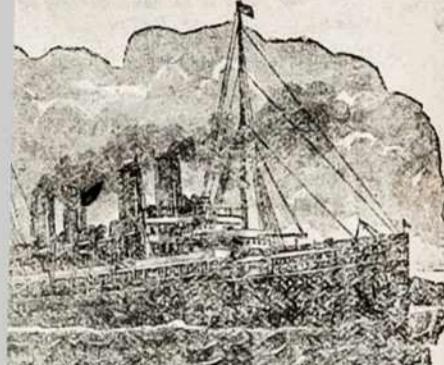

DR CZIU.

is Bankinis.

AUS 215 W. Centre St.
Mahanoy City, Pa.

dirbasi.
ugste rejkalanje pukiu Szarfu,
karunu ir t. t. taj tegul raspo pas
ka karsztoe.

IT PININGUS**DOWANAS KAJPO**

Jakus, Torielas, Lampas, Figuras,
Albumos, Panecuz ir t.t.

S DEL WAJKU

U KAS TIEK SAW REIKALAUJE

nezedimis no 25 lig 35c ant dolerio,

i del saw pažinistam atekit in szto-

bininku.

ork Bazaar.

leszais pačeta - Mahanoy City, Pa

it sawo pinigus**pas mus.**

TURIME wiskius peczio, kone
uz puses prekes iż z antros ran-

kos, kurie ira bewejk nauji.

Kaldras kurios buwuwertes \$1.25

taj dabar parduodam už 75c

Motoriskos palerinos (kejpas) uz

pus prekes.

Atminkite jog mes gwarantinam
kožna pirkini arbis sngazinam ad-

gal pinigus.

Dnudam ant bargo del gern pa-

zinistam, karpetus, peczis ir na-

minas rakanus.

Guinan 201-205 W. Centre

Mahanoy City, Pa

*****

National Bank

KAPITOŁAS \$1,00,000.

History of the United States.

ant kitados wadinos Max Schamburg & Co.

HFIELD STREET, PITTSBURG, PA.

pinigus in wisa dales, newet maiziaus

ajpo in Rusije, Austrije ir Wengrijje mu-

neti pinigus per telegrafo del katro siu-

u wela u po atnemuiju tuju pas mus.

detus musu banke pinigus, galite atnimi-

dawimo zinos pries taj.

itajsznessa suwisz 12 milijonu doleriu.

perkame užrubezinius pinigus, kaje-

ilidenus, Koromas, Frankus, Kanadinus

okartes in Europa ir adgal — in Lietuva

iwi keli už pigiausia preke, tejpos-gi pas

utus Suwientos Waldbiu.

mus wiskiho liežuviuose o prisunisime de-

tus. Adresawokite szitej.

NATIONAL BANK

smithfield St., Pittsburg, Pa.

us tawo namiuso

Jei nusipirkis wi-

mu Home Music Bo

tra iai ruklakis ir gręstas plūdai

modest, kokios, iš 2 sedien galvai sinig, a-

duoda dantus likanum a ne \$100 TIEK

WARGONIA, ja lie wiskas gal grant, išo

muzikos galičių eza nesrežkalnė, ir kai-

wajplos gal ant jis grafit, kotas plo-

stis ir dzilnus lej jis, neis tas ištem-

as grąjaus 200 metilius, parada iš

listo, kuri pridame prie klekienės bat-

gala.

HOHE MUSIC BAXA galena naredi-

lauvinam wiskių dajnou, wieszam

iwaigriū vieszam wieszam.

Ja pala-

apimyski per wienka nakti grąjat, ded-

am ant koko taliko ar skoko

Dyga gana iš turi meju gana.

Jis atarioja arba szukus ir sustojim.

montas KASZTOMI TIK \$6,40. Apdirimas 2e, marka, o gausi wisa

akjisi Home Music Bax' a pirmu namusti kalinam tokis nustris.

co., 29 Beekman st., P. O. Box 1179, New York Dg

Puikiauses Lietuwiskas

*****

HOTELIS.

KAZIMIERO RADZEWICZIAUS,

last Centro Street · Shenandoah, Pa.

išsakaline Lėbdių Vilia dipo po lediniu ranka gnat in mied-

iš Shenandoah, Pa. Apart wiski arkuo iš alien, turi didel

iš Europos wiski sunu, cigar, ote, se gi palaiki wiski val-

iš. Pakalvini gal gauk nawkina ir prialstas roda wina.

ir pakiausie wista cielam Shenandoah, o kai katra atsilank-

ia gao ne ej.

Tejpos-gi pardoudo Sifkortes ir

Pinigus in wisa dalis swie.

KRIŽIOKAI.

Integrazkas aprasimai per Henryka Slinkewiczu.
EGULDE ANT LIETUVISZKO
JONAS B. SMELSTERIS

Az? Pakoliai da krutine mano kwepuos, niek' jios westi tegul ne misilje. Negut man ranka nudžiu ir kardo, bei kiruo laikti ne galetu?

— Na mata!

— Wel n daliaista westi jios kitam galiu, bet patsai westi jios be daliaidimo tewo, ne galu.

— Didis Diewe — tare Kuningajksztene buk pati in save — arba tai siki tas atsintika.

Potam atskirkidama in Zbisku dawade:

— Jai ji bus lemta taw no Diewo, tai wisos užtarvos tapsia sulaūzitom ir bus ji tawo. O ka-gi Jurandas sake? — Jai bus tokis surendams Diewo, Danuse bus jio.

— Teip-pat sare ir man! — paszauke Zbiskus.

— Na mata!

— Tai prie jiusu malones, maloni kuningajksztene wie natinu mano smogesis.

— Mano maloniai turi, o Danuse pasiliks taw izstikema. Wakar klausau asz jios, ar mili tawe ir ar bus taw izstikema. o ji atsake: "Teip, milii Zbisku, busiu jio, arba niekeno!" Za lia tai da uoge, bet ka pasako, tai ir isztesi, nes, žinoma, jog, tai ne jaibkoke meraigta, koke buvo jios, amžina atsili, moti na toke busia ir ji.

— Duotu tai Wieszpats Diewas! — tare Zbiskus atsudamas.

— Wienok prasergesziu ir tawe, idant ir tu iszsetetu-mei! Moteriszkes buna neisztikemom, ale ira daugelis wiro tokui, kurie gręziezau duota zoluau, negu moteriszkes; newos prisiegieje amžina isztikimist, kalba, jog mili tik jia wiena labjaus uz wıslab swiete, bet iszwides kita, pamirsza ka kalbejo, o gerinas prie kitos.

— Tegul mano Wieszpats Jezusas pirma nubaudze, jau gau asz tai, bent pamislikti darit! — paszauke Zbiskus.

— Na tai pamik, ka dabar sake! — tare kuningajksztene. — Nuwežes namon sawo dedžiu, pribuk pas mus. Ten, rasi, ingis pitinthus ir kareiviszkas juosta, o weliaus pažiuresi m, kaij Diewas suredis. Danuse tuolak patarpas. Dabar ji tave mili, teisibja passkius, labai, to uginti ne galema — bet wis tai da kudikiszka nekalta meile, kurios da ne iszmano, bet patarpas supras, kas tai ira, mili, mili tuomet tave pa-siutiskiai! Gal ir Jurandas tuotarpur persimainis ir ne bus prieszynu taw, nes kaip asz numana, tai tu jiam, waikina, patek. Josi ir in Spikavu ir drauge su Jurandu muszti wokiecziu; gal pawiks taw prisitarnauti jiam gerai ir tokiu budu priekis.

— Teip-pat maloni kuningajksztene, ir asz manue ir tokis pats užmanimas mano, bet su daliaidimu bus aug man smagiau.

Tas pasikalbejimas jio su kuningajksztene, nuramino jin ir iszblaszkes nusinimina jio — dabar buvo jau vel linksmes niu ir ižtis inženzer in jio sirdi. Wienok bewažiuojent se Zbisku uszszalakti ir pajaukti, nors iki kónai truplu sti-pres ligonis. Kuningajksztene paliko wisan sawo gidiules ir ir trajankas kokes su sawine wažiojosi wisados, bet pati turejo keliauti toliaus, pertai abudu Građai turejo persikirti su dvaru kuningajksztenei ir pasilikti waiszbuti ant nekokio laiko. Zbiskus atsišweikindamas su dvaru mozowiszku, puole in koja kuningajksztenei, o potam Danusei, prizadeda mas joms, jog, kada apriupins dedžiu ar ant wenos puses ar ant kitos, atjos in Warszawa, arba Ciekana, kur tuolau rasis dvaras, idant pagiweni nekokio laika wele prie dvaro, nes be Danusei ne gales giwenti. Welius paemes jia ant ran ku, kaip maza kudiki pradejo waikszcioti su jioje po kambiai waiszbutu (gaspados) ir kalbejo sujudintu balsu:

— Ne mirsak manes, tu mano lelijele, paminek mane...

Danuse-gi apsikabinus jin už kaklo ir priglaudus sawo smailkini prie jio žando, nieko daugiau ne kalbejo kaip tik szei:

— Ne noriu in Ciekana wažiuoti be Zbiskaus, ne no riu skirtis no Zbiskaus, — O aszros buk žirnei ritosi isz po nuliauti blakstieni, per jios gražu weidei.

Mate ta wiska Jurandas, bet ne piko už tati nei ant Zbiskaus, nei ant dukters. Atsišweikino su jaunikaiciu gan' mandagei ir su bižuoliute, o kada jau sedėjo ant arklic prijojas da karta prie Zbiskaus, tare:

— Sudiew! ant manes ne pikki!

— Kaip-gi tai galeczu asz ant jiusu pikt, kursai esa-te wute Danuse? — tare Zbiskus.

Jurandas padawe ranka jaunikaiciu, kuria Zbiskus paemes su gudone pavuczewo, o jis suspausdamas drucziai ranka Zbiskus tare:

— Laimink taw Diewe wisame!... supranti?...

Ir suspausdintas arkli nuojo. Zbiskus wienok-gi suprato gerai, jog senis esa gero wilejenciu jiam, pertai buvo da twirtiu, jog nors ne g reita, tai wis kada-nors atiduos jiam sawo dukteri Jurandas, Sugrizes pas Motiejui gulin ti ant wežimo, tare:

— Žinote ka? Jurandas, kaip matiti noretu tureti mane sawo zentu, bet tikta ir ioka kliutis paslaptine, kuri ne da liudz iki jami paziadeti Danusia dei manes. Jus buwote Spikavu ir turite smarki iszmeneti, ar ne galetume dasiprotet kai tai do slaptibe, kas-gi tai ira tame?

Bet Motiejus buwo wiesziskai silpnu. Karsztis, kuris jau no pate rito apeme jin wisa, didinou wakaran teip, jog pradejo nustoti atminies ir klejti.

Wietoje atsakti ant klausiu broleno, jis pažiurejo ant jio su kokiu tui diu ir paklauso;

— O kur tai cia bažnicze? Ar tai ant diewmaldistes warpal gaudze?

Zbiskus persiganda, nes mislis praslinko pro jio galwa, jog jagu ligonis girdi warpus gaudžent, tai miris jio artinasi. Labai uszsiergeliau jaujan. Zbiskus, nes senas jio dedžius jagu mirtu ant kelio, mirtu be kuning ir be "spawiednes", o pertai kelio per smert patekti, jai ne in pragara, tai in cizciu ant ilgo laiko; nusprenede delto wažiuoti su ligoniu toliau, idant dawaziauva, kur kokia parapija, pakwesti pas ligoni kuningi.

Ne nawkwo newat wieszbuti, o sedes patsai prie sergan-cio dedžius liepe tarnams wažiuoti. Per iszta nakti wažewo ir Zbiskus nei akies ne sunerme bejauciant prie ligoniu ir be sergstant anu, idant ant kelio ne mirtu. Laikas no laiko inwarwinyje po keliu slakus in lupas jiam wino; tas matomai sustiprino kiek ligoni, nes welius jau patsai pradejo szakstas, idant suwligintu jiam liežiuvi buvnoje; pradejo sugriszti prie atminies, o priesz diena užmigo teip drucziai, jog Zbiskus nuolatos prisilenkimejo prie jio, idant persitirkinti ar jis ne numire, ar da kwepuoje.

Sedemas dabar Zbiskus prie miegančio dedžiaus, mislio apie jin, jog, rasi, netrukus apliai jin, persikeldams in ana sweta; gaila jiam buvo dedžius dideli, nes jis del jio buvo ir tewu ir motina, globejum ir giminė; jaigu mirtis atimtu no jio jin, kaip tuomet sunku butu jiam wienatinian pa-silukisiam be jokios giminės ir gentes, apart wieno apato kur-sai laiko ligala Bogdanciu, giwenti ant szios pasaules. Ateiti nejo da mislis jiam in galwa, jog jaigu Motiejus jio dedžius misliai, tai per nelabus Wiekiecius tures mirti, nes priezase-tos wios judwieju nelaimes buwo Wiekieciu; jaigu kunigajksztene su Danusie ne butu jio izgelbejus no mirties, per Wiekiecius butu jiam galwa nukirtia ir dedžius mirtu no žaiz do aplaikito isz rankos užpulo Wiekieciu, Kas-gi ne turejo skriaudus no Wiekieciu? Mislio Zbiskus, jog kad ir per wa-sa giwennima wien tiktai stengtis atmoniti wiekiecius, tai ir tai da ne iszsiligintu uz sawo skriaudus padaritas per Wiekiecius: jie iszžude wisa ju giminė, jie beweik ižgujo juos isz Bogdanciu, jie perskriode wilice paskutini jio glo-bejui, per jios wos patsai ne zuvo. "Izstiesi — kalbejo jis pats in save — wišo wiespatistejus mūsi, rasi, ne galema bu-tu atrasti tokio žmogaus, kursai ne skunstus ant Wiekieciu, kursai ne datine skriaudus no jio ir kuris ne geistu kersinti jiems? Atsimine Zbiskus beperžwiginėdamas sawo paejta-jis apie Wiekiecius, kurios mete Lietuwoje, su kurei karia-wi wo ir twirtino, jog, rasi, tokios barbariskosz tautos, ant wisos pasaules, kitos ne rustumei.

Pradejo breksztai. Saula græzi užtekejo; diena prasidejo giedri, bet buwo wesu. Motiejus wis da diego gardžei, ma-tomai jiam buvo sveikiu, nes kwepelai ligel ir ramei. Pabu-det tuomet, kada saule gerai pradejo kaitinti jio weida; atidare akis ir tare:

— Geriau man, O kur-gi esame?

— Jau netrukus busime Olkusze. Žinote? kur sidabra kasa.

— Kad teip turejus tuos iždus, kurie žemeje randasi, tai graži miesteli isz Bogdanciu padarit buvo galema.

— Matomai, jums biski sveikiu — atsake szpodsodama si Zbiskus. — Užteke nuuns mustu turtu! Bet wažiuosime in parapija, ten galesite atlikti iszpažinti. Nors wiskas esa ranko si Diewo, ale ligoje geriausiai tureti sawžinia apvalita, o apart to, galesite truputi pasilseti.

— Asz nusidejelis norai metawonia priimis — atsake Motiejus. — Sapnau, buk man welnei apsiautuwus no ko-ju nuawinejo ir wokiszki webliano tarp sawes.... Ar tu nors truputi miegojai?

— Kur man ten miegojai? ir kada galejau miegoti, jai-gi jas per iszta nakti sergejau?

— Na tai prigulk biskeli, kada dawazuosime bažnikai mi, asz tave priekis.

— Ka-gi cia miegos?

— Del go ne, kas-ne duos?

Zbiskus zwilgtelėjas ant sawo dedžiaus akimis kudikio ir atsake:

— Meile ne duos užmigt? Teip pamilejau taje mergiai, jog sunku man giwenti ne matant jiosos. Sesius biskeli ant arklio, bus man smagiau.

Ir nuzokes per ratu, uszsedo ant arklio, kuri jiam Turkas padowanotus per Zawiszu gabej padave.

Motiejus tuotarp, nors laikesi uz szono, kureme buvo nusimeigies galas wilicizos, bet mislio matomai ne apie sawo iaušas tare: — ...

— Tai-gi cia miegos?

— O! Ar ne bandete meszkos tanku gerti?

— Matote wisi žino apie meszkos tankus, kaip geriausis giuoles tokeme atsitikime — tare Zbiskus. — Kad tik in Bogdanciu dasigauti! Tenis padarismise roda; ejusu si kiriui medzioti ant meszkos ir pargabensi jums ir tauku ir kaili.

— Rasi Agnieszka tures meszkos tanku, o jaigu ne, tai pas kaiminus nusiuuns klaustis, ar ne tur'?

— Koke Agnieszka. Jug motere jiusu wadinosi Mar-garia? — tare Motiejus.

— Ooo! Margarita? Jau per Mikolines sukaks tris metai, kaip Margarita guli po welena. Stragi buvo tai bo-ba — amžina atsili — bet, Agnieszka nusidawie in sawo moti-ni, tiktai ka da jauna....

— Kokis medis, toke zieve, Koke mote, toke dukté....

— Margarita sawo sakeu: ne lipki in püszi, kada taw jau penkesdesimt metu! Ne klausie, insilipo.... Bet szta-szaka lužo, o ji bupt! Sakau jums, jog net kloni iszmuze ant zemes, ale in tis dienas potam ir paskutini kwapa isz sawe-iszslaido.

— Amžina atsili, duok jie Wieszpatie! — tare Motiejus. — Pamenu, pamenu.... kada tai in szonus insiremus pradejo szposauti, tai waikina szienan lepeši. Bet gaspadni ne izs jios buvo sztraki! Ir, sakot, no puzies nupnule?... Matote zmes...

— Nukrito it cziczka ant zemes.... Oj buvo ru-pe-scio! Žinote? Po palaidojimui jios, tai teip pasigerei, isz gailasties, jog per tris dienas ne galejo manes pažadinti isz miegu. Mane jog jau asz ne bubusi, o kiegi-gi potam prisi-kerweu, tai ir kibiri ne iszneszturet aszaru! Bet nusirami-nau pagaliaus, matidamas, jog mano Agne gerai gaspadiniu. — Wislab dabsas jau ant jiosos galvos.

— Katik galu atsiminti apie jia. Ne didesne buvo da, kada aplaudinejoma Bogdanciu, už kareivakoti. Pamenu, kad po pilwu arklio atsistojo, arba praejintejo, tai su galwa da pilwo ne sieke. Ale jau tai senei buvo per ta laika, rasi, iszauzo aut patogios merginos.

— Per szwanta Agnieszka pabaige penkioliktus metus, bet jau ir asz beweik metai, kaip jios ne macezu.

— Na-gi kur buwote? Isz kur-gi grizzstate?

— Isz kares. Ar-gi ne galu tureti laiswes turedamas gera spadiniu namie?

Motiejus, norint sergantis, ant žodžio "kare", smarkei pa-kele galwa, ausis pastate ir paklauso:

— Gal buwote pas Kunigajksztai Witauta? Ar ne ko-wojot su Totoreis prie Workslos?

— O teip buwau ir muzezemes! — atsake linksmai Zi-gas Zgoželickis.

Bet Diewas ne laimino: apturejome neganda no Edigo.

Pirmiausiai muma arklius iszsaude. Totoriai ne kowoye tokui, buvo, kaij tiki kareivai, arba kaip kitos tautos, o tiktai, tartum, lietu, liaidze sawo wiliczes isz kil'ini ir prie jio keipis. Kelej wedi-paniai per gireles, o neapgivintas tures pakeleiviu, keliaujenciu su žemėmis. Bet kaij tiki ant jio, tai ne keliokelos žinginius ne nujosi, jaigu ne patai tai arklius grus po tawim sukrutine prikamsztu wiliczu. Musiksziai da priesz musz giresi, jog nej kardu, nei ragotiniu ne reikes, o arklias sutrempis wisa taises skrudes. Bet kaij rengesi ta padaritis užmane, szatis papisule si wieni siku-tartum wiesula neszamos tiru smiltis, wiliczes isz kil'ini ir to-risztu — na ir pulkis tu ant jio ir mindziok-gi jios arklias. — Gali buti! Su jiuon jai tik gerai, tai žmogus labai geras ir, rasi, da sawo prides, sugražindamas Bogdanciu. Nas sunien wienok nieku ne atsake ir stowejo tilledami, matomai ne tikkedami, jog tai kalka in jios apie žmones. Pa-galias wienas isz tarpo ju, jau seniwas žmogus, pazines, jog tai ne razbaininkai joki, o tik kareivai pargržintie isz kares, iszje pirmi ir atsake:

— Kuningo opato isz Tulces.

— Musu genčio — tare Motiejus — kursai Bogdanciu užstowojie laiko. Tai turbat bus ir szie miszkai jio, bet negut ne senie jios nupirk.

— Kas-zin, ar pirk! — atsake Zgias. — kovojo jis uz jios wiliu isz Beržinei ir matomai kowa laimej. Nusprai-kuo usznamu, bet tikkedami, jog tai kalka in jios apie žmones. — Gali buti! Su jiuon jai tik gerai, tai žmogus labai geras ir, rasi, da sawo prides, sugražindamas Bogdanciu. Nar sunien wienok nieku ne atsake ir stowejo tilledami, matomai ne tikkedami, o priesz amžius, arba kaip kareivai jodineti. O priegat maldingas žmogus; labai grazei diew-maldista atleikineje. Jug galit da atsiminti.... Kaip už-rink' ir prie altorius prie miszu, tai net sienos dreba ir kregdzies isz po palubes isz sawo lizdu szalin bege. Kad' užgieda "Gloria in excelsis Deo", bei "Oremus", wisi isztaukimeje Diewo, wisi skirinkiai, bažnicione, atsidusta ir siuncze drauge su sa-wi piemienu dwisiski karsztas maldas Diewop.

— Ka-gi ne pamisi! Žinau, kaip jis stowedamas per desimtis žingsnis no altorius, pustelejimi sawo gesino žwa-kes. — Ar atsilank-ge-gi jis, nors bent karta, in Bogdanciu?

— Žinomas daiktas, atsilankas dažnai. Penkis burus (muzikuz) naujus su paciūmis patsai pasirupino, idant dirwa-geriaus buvu apdirbita. Pas mus in Zgoželicas teip-gi atsilankidavo dažnai, kada buwan namie, nesai matot jis krikstai zu mano Agnieszka, kuria mili ir durekle wadina.

— Duok Diewe, idant jis butu teip geru ir paliku-man burus — tare Motiejus.

